

Jyrak

hvæssebrættet

Medlemsblad for Jydsk Racekatte Klub og Dansk Kat

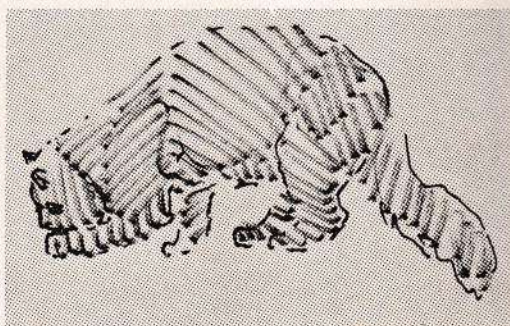
nr. 3 - 5. årgang

1969

alt til katten hos

eva

- ★ KRADSETRÆER
- ★ KATTEGRÆS
- ★ SELER
- ★ HALSBÅND
- ★ LINER
- ★ LEGETØJ
- ★ FODER
- ★ VITAMINER
- ★ SHAMPOO
- ★ KAMME
- ★ BØRSTER
- ★ SAND
- ★ TRANSPORTKASSER

alt til hunden og katten hos **eva**

Roskildevej 311 - 2610 Rødovre - Tlf. (01) 70 03 13

Postordrer ekspederes over hele landet.

hvæssebrættet

udkommer 3 gange årligt
årsabonnement kr. 10

Ansvarshavende redaktør:

Fru Henny Knudsen,
Thehøj 9550 Mariager.
Tlf. (08) 58 31 15.

Annonceekspedition:

Hr. Kurt Petersen,
Møddebrovej 11, Solbjerg pr.
Århus, tlf. (06 - 18 21 11) 507.

JYDSK RACEKATTE KLUB

Formand:

Fru Henny Knudsen,
Thehøj, 9550 Mariager.
Tlf. (08) 58 31 15.

Næstformand:

Hr. Helmuth Jensen,
Hostrupsvej 28, 6000 Kolding.
Tlf. (055) 2 46 51.

Kasserer:

Hr. Helmuth Jensen,
Hostrupsvej 28, 6000 Kolding.
Tlf. (055) 2 46 51.

Sekretær:

Fru Jane Petersen,
Møddebrovej 11, Solbjerg pr.
8000 Århus C.
Tlf. (06) 92 75 07.

Stambogssekretær:

Fru Grethe Jensen,
Hostrupsvej 28, 6000 Kolding.
tlf. (055) 2 46 51.

Bestyrelsesmedlemmer:

Hr. Elis Eriksen,
Riis Søndermark, Gødved pø
8700 Horsens. Ingen telefon.

Hr. Kurt Petersen,
Møddebrovej 11, Solbjerg pr.
8000 Århus C.
Tlf. (06) 92 75 07.

Fru Karen Grün,
Tullipanvej 14, 8240 Risskov.
Tlf. (06) 12 09 47.

Frk. Lilli Husted,
Reykjaviksgade 8,
8200 Århus N. Tlf. (06) 12 05 17.

Fru Ase Andersen,
Bodilsvej 27, 7000 Fredericia.

Giro 6 85 09 - kassererens adr.
Codex Tryk, Århus C.

UDSTILLINGEN

i Aarhus

Århus-udstillingen blev den største, der har været afholdt i Jylland. Det var en festlig udstilling, selv om arrangørerne havde visse besværligheder med at anbringe de mange bure, så de alle kunne være i salen, når der også skulle være plads til publikum. Det gik dog, og der blev også plads til fine blomsterdekorationer. JYRAK's nye kokarder blev en stor succes. De var nu også fine. Vera Lang og mrs. Lamb havde nok at gøre med at nå igennem de mange numre. De bedste katte blev:

Langhår:

Bedste langhårskat: SAFIRSTJERNENS BONZO.

Ejer: Åke Bengtsson, Sverige.

Bedste langhårs ungdyr: SENORITAS SIROYA.

Ejer: Maj-Britt Johansson, Sverige.

Bedste langhårs kastrat: BJØRN AF KIERSGÅRD.

Ejer: fru Karen Grün, Århus.

Korthår:

Bedste korthårskat: SAN-T-REE CHOKOLATE ZORBA.

Ejer: fru Eiwor Andersson, Sverige.

Bedste korthårs ungdyr: RANGOON HARLEKIN.

Ejer: fru Edith Dunvald, Hareskov.

Bedste korthårs kastrat: KABBARPS BELLI.

Ejer: fru M. Ahrent, Sverige.

Dommer fru Vera Lang og steward frk. Gurli Nielsen ved colourpoint-bedømmelsen.

Lørdag aften fejrede JYRAK sit 35 års jubilæum med en dejlig fest på Skæring Strandkro. Der var over 70 deltagere, og JYRAK fik blomster fra svenske klubber, og mange taler blev holdt. Aftenens højdepunkt var dog den sjove sang på 16 vers, som var skrevet til anledningen – af en kat.

Mrs. Lamb bedømmer rexxkatte assisteret af dommerelev hr. E. Heinsen.

TIVOLI

RACEKATTEN's udstilling den 4.-5. oktober i Tivoli var en meget smuk og vellykket udstilling. Der var pyntet med blomster, og idet man trådte ind i lokalet, kunne man skue de mange flotte præmier og kokarder i glasmontrene. De forskellige stande med katteartikler satte også sit særlige præg på udstillingen. Disse ting er jo noget, vi jyder mange gange må skrive efter, så her var der lejlighed til både at købe og kigge.

Udstillingen blev åbnet af den fra TV så kendte dr. phil. Ingvald Lieberkind.

Dommere var for langhår mrs. Iris Hancock, England. For langhår og korthår fru Brita Kastengreen-Remborg, Sverige. Madame Honour Sauvé-West, Frankrig, for siam og abyssinier. Mrs. Shirley Beewer, England, for chartreux, russian-blue, europæisk korthår, rex og manx.

Udstillingens bedste katte blev:

Bedste langhårskat:

DALECARLIAS SNOWPRINCESS.

Ejer: G. Eldh, Sverige.

Bedste langhårs ungdyr:

SENORITAS SIROYA.

Ejer: G. og M.-B. Johansson, Sverige.

Bedste korthårskat:

JEZREEL JEANUS.

Ejer: G og M.-B. Johansson, Sverige.

Bedste korthårs ungdyr:

FARINA BLUE BABARIN.

Ejer: J. Christensen, Danmark.

UDSTILLING I GÖTEBORG

1.-2. november 1969

Godt beklemt – vi havde været meget tæt pakket på hele turen – ankom vi til Göteborg. Da vi havde fået pakket ud, dannede vi en hel pæn kø i dyrlægekontrollen i Folkets Hus, hvor Västsvenska Kattklubben afholdt international championudstilling. Der var tilmeldt så mange katte, at man havde været nødt til at tage to lokaler i brug.

Dommere var: for langhår: Per Hilfling-Olesen; siam: Kurt Norén; øvrige korthårskatte: Börje Erling-Glaad.

Udstillingens bedste katte blev:

Bedste langhårskat:

KYROS AV ÖSTERGYLLEN.

Ejer: K. Arvids, Tångsund.

Bedste langhårs ungdyr:

SHENKO JOKI.

Ejer: Aase Nissen, Danmark.

Bedste korthårskat:

Int. champ. RED ALBERTINE af YALA.

Ejer: Leif Strömberg, Göteborg.

Bedste korthårs ungdyr:

EXTON ISABELLA.

Ejer: Lars Lövgren, Skövde.

Bedste kastrat:

BATI AF YALA.

Ejer: fru Else Garby, Fristad.

Ny amerikansk standard for Abyssiniere

The Abyssinian Cat Club of America har netop udsendt en ny, meget detaljeret standard for abyssiniere. Den er på flere punkter afvigende fra den, vi kender her, og det kan nok have interesse for abyssinier-folk at sætte sig ind i, hvordan en amerikansk ideal-abyssinier skal se ud.

Følgende point gives:

<i>Hoved:</i>		<i>Krop:</i>	
Profil	5	Torso	15
Snude	5	Ben og fødder	10
Hovedskal	5	Hale	5
Ører	5		30
Øjenform	5	<i>Farve og mønster:</i>	
	25	Farve	15
<i>Pels:</i>		Ticking	15
Kvalitet	10	Øjenfarve	5
			35

I alt 100 points.

Helhedsindtryk

Helhedsindtrykket af den ideelle abyssinier er en mellemstor kat med kongelig rejkning. Hannen er forholdsvis større end hunnen, idet hunnen er finere bygget og sædvanligvis mere livlig end hannen. Abyssinieren skal have faste muskler og er slank og panteragtig i bevægelserne og skal vise livlig interesse for sine omgivelser. Abyssinierens farve skal være strålende og glødende og reflektere i varme farver, så man får indtrykket af en farverig kat. Pelsens mønster er arvemæssigt en art agouti ticking med ensfarvede mørke bånd skiftende med lysere farvede bånd, således at jævnheden af tickingen og længden af de lyse bånd giver pelsen et gennemskinneligt udseende. Farven varierer fra varm aprikos til en dyb orangebrun - »brændt sienna«. De mørkere toner foretrækkes. Abyssinieren skal være sund og livlig, fysisk og psykisk velafbalanceret, blid og medgørlig at håndtere.

Int. ch. Albertina af Yala, som blev bedste korthårskat i Göteborg. Ejer: Leif Strömberg, Göteborg.

Hoved

En modificeret kileform med rundede konturer, når den betragtes forfra. I profil skal det være uden flade partier, udvisende blidt kurvet overgang mellem bryn, næse og mund. Næseryggen hæver sig op mod panden dog uden at udvise et skarpt knæk. Hovedet skal have god længde og være i almindelig balance med resten af katten. Der skal være bredde mellem ørerne og en blid kurve fra panden over issen ned til den buede hals.

Mundparti

Snuden skal have blidt rundede konturer passende til hovedet såvel forfra som i profil. Hagen skal være fyldig og hverken rage frem eller vige tilbage. »Hankattekæber« er tilladt hos voksne hanner. Snuden skal ikke være skarpt tilspidset, og der må ikke være tendens til ræveansigt eller pinch.

Ører

Store, årvågne og moderat tilspidsede, brede og åbne ved roden og fremadbuede i en stilling, som om katten lyttede. Hårene på ørene er korte og tætliggende, og det er ønskværdigt med en hårdusk i spidsen af øret. Farven skal passe til den øvrige farve på katten. Et »thumb print«-mærke er ønskværdigt på bagsiden af ørene. (Et »thumb print«-mærke er et rundt, lysere aftryk, der ligner et fingeraftryk).

Øjne

Mandelformede, strålende og udtrykfulde.

Øjenhulen skal følge øjets mandelform og hverken være rund eller orientalsk. Øjnene er omgivet af en mørk linje, der igen er omgivet af et lysere parti. Ovenover hvert øje ses en kort, lodret, mørk, tynd linje, der mødes med det lysere parti. Ved siden af hvert øje ses en buet mørkere linje, der virker som en fortsættelse af det øverste øjnlåg.

Krop

Middel længde, slank og yndefuld med veludviklet muskulatur, styrke uden grovhed og et fast udseende. Brystkassen er rundet uden at vise tegn på flade sider. Ryggen er let buet, så man får indtryk af en kat, der netop skal til at springe. Flanken skal være af en harmonisk højde uden at være opknebet. Bygningen skal være en mellemting mellem det halvt massive og det meget slanke. Gode proportioner og almindelig balance er foretrukket fremfor slet og ret størrelse.

Ben

Temmelig slanke, men med gode muskler. Benene skal være lange og harmonere med resten af katten.

Hale

Tyk ved roden, ret lang og tilspidset.

Pels

Tyk og elastisk ved berøring og med en glimtende glans. Fin i konsistensen. Middel længde, lang nok til at udvise 4 eller 6 skiftende lyse og mørke farvebånd. Pelsen ligger ret tæt til kroppen. Underpelsen skal dog fylde så meget, at pelsen ikke fåt et »klistret« udseende. Ulden pels er uønsket. Pelsen er længst ved ryggraden, idet den gradvis bliver kortere nedefter mod benene.

Farve

Orange-brun (brænt sienna), ticket med to eller tre bånd af enten sort eller mørkebrun farve. Den yderste hårspids skal være den mørkeste. Det inderste af håret skal være orangebrunt. De dele af legemet, der er dækket af kortere hår, skal have mindst 1 ticket bånd. Mørkere farvetone langs ryggen er tilladt, hvis hårene er fuldt tickede. Undersiden af kroppen, brystet og indersiden af benene skal have en jævn orange-brun farve uden ticking, striber, Halsbånd eller

maveaftegn. Lysere farve af orange-brunt er tilladt, men preference gives til UPLETTET orange-brunt i mørke nuancer. Hvidt eller off-white må kun findes på det øverste strubebæreal og læberne samt rundt om næseborrene. Halen skal ende i en sort spids og være uden ringe eller grå farvetoner.

Trædepuder: Sorte eller mørkebrune med sort mellem tærne og strækkende sig let op bag på poterne.

Øjenfarve: Gyldne, grønne eller nøddebrune. Så farverige og dybe i farvetonen som muligt.

Næselæder: Teglstensrød.

Røde abyssiniere

Farve: En blegning af vildtfarven til en varm orangerød, ticket med chokoladebrunt. Halespids chokolade. De mørke nuancer af rødt og god ticking bliver foretrukket.

Trædepuder: Rosa med chokoladebrun farve mellem tærne og lidt op ad bagsiden af poterne.

Næselæder: Rosa.

Fejl

Hvide pletter eller hvidt noget steds på kroppen ud over næsebor, hage og øverste strubeparti. Knæk på halen. Ubrudt Halsbånd. Ukorrekt antal tær eller deformede fødder. Modsat ticking, således at det yderste bånd er lyst i stedet for mørkt. Forkert farve eller pletter på trædepuderne. Forkert farvetone på pelsen.

Uønskede ting

Farvefejl. Kold, grå eller sandfarvet tone i pelsens farve. Sorte eller grå hår nærmest huden i stedet for orangebrunt. Brudt Halsbånd. Striber på benene. Pletter i de utickedede områder. Striber på kroppen.

Hos ungdyr er det dog tilladt med brudt Halsbånd på indersiden af benene. Tynd pels eller plyspels er en fejl.

Ticking- og mønsterfejl. Ujævnhed af tickingen på kroppen. Mangel på de ønskede aftegn i ansigt og på hale.

DER KOM ET BREV

fra festaftenen i Århus.

Mange TAK allesammen! **Helmuth**

Dyrlægebrevkassen

Min siameserkat spiser uld. Hun bider store huller i alt strikket, hun kan få fat i. Tror De, hun kan have dårlig mave eller orm? Er der noget at gøre ved det?

Svar:

At en kat bliver uldspiser skyldes ikke en fysisk sygdom, men er udelukkende psykisk betonet. Det er en uvane i lighed med he-
stenes krybbebideri eller børns trøstespisen.

Det er især blandt siamesere, man finder denne lidelse, og da det altid er værst, når katten er alene, er der ingen tvivl om, at det er en slags trøst-reaktion. Desværre er der ikke noget at gøre ved det. Man kan fjerne alle uldne – især strikkede ting – fra kattens rækkevidde, men i så fald risikerer man, at den tyer til at æde andre ting, såsom bordløberen, viskestykket eller kanten af forliggeren. Det ser ikke ud til, at katten tager skade af at spise uld – derimod kan ejeren let få dårlige nerver.

JYRAK ønsker kattefolk nær og fjern glædelig jul og godt nytår.

Kommende udstillinger

Hillerød (RACEKATTEN): 3.–4. januar.
Bruxelles: 17.–18. januar.
København (DARAK): 17.–18. januar.
Sala (Sverige): 24.–25. januar.
Bordeaux: 21.–22. februar.
Malmö: 14.–15. marts.
Groningen: 21.–22. marts.
Helsingør: 11.–12. april.
Helsingfors: 18.–19. april.
Stockholm: 11.–12. april.
Liege: april.
Årup, Fyn (JYRAK): 9.–10. maj.
Oslo: 6.–7. juni.
DARAK: 29.–30. august.
Aalborg, JYRAK: 12.–13. september.
København (Racekatten): 3.–4. oktober.
Åbo, Finland: 31. okt.–1. nov.
Stockholm: 21.–22. november.

Hvilken kat er den populæreste i Danmark?

Hvilken kat er den populæreste i Danmark?
I løbet af det sidste år er der blevet indregistreret 1004 racekatte i Danmark. Det er bemærkelsesværdigt at se, at persere med 472 indregistreringer klart vinder over siameseren som den mest populære race. Siameseren kan kun udvise 347 stk. Sjovt er det også at se, at abyssinieren, som var ret sjælden for bare få år siden, nu ligger på tredjepladsen med 68. På fjerdepladsen kommer burmeseren med 63. Af de øvrige racer er der indregistreret 16 rexkatte, 11 russian blue, 11 chartreux, 1 europé og 15 hybrider. Der er eksporteret 21 katte og importeret 33 i det forløbne år.

SPØRGSMÅL TIL DYRLÆGE-BREVKASSEN

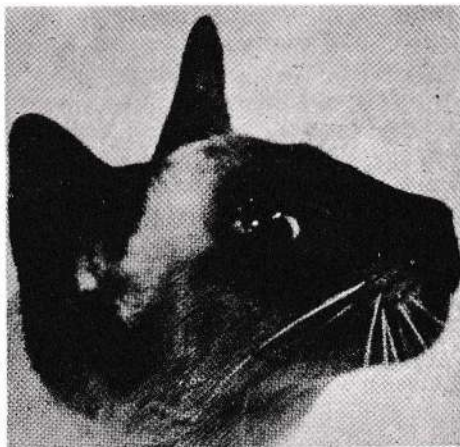
indsendes til:

HVÆSSEBRÆTTETS redaktør
fru Henny Knudsen, Thehøj,
9550 Mariager

Problemer med Siamesernes farve

af H. Knudsen

For 15 år siden havde vi kun brunmaskede siamesere i Skandinavien. Så blev de første blåmaskede importeret, og de blev ikke modtaget med åbne arme. Siameserfolk stod foran burene, når der var udstilling, og betragtede disse mærkelige katte og sagde: »Uf, hvor ser de mærkelige ud, de har jo ingen farve«, eller »De er da rædsomme, dem er der da ingen, der vi have!«. Sådant er det jo gerne med det nye. Folk skal vænne sig til det, og der gik ikke så mange år, før de blåmaskede var lige så populære som de brunmaskede. Så kom også de chokolademaskede og de lillamaskede til Norden, og hermed begyndte problemerne, for siameserne blev krydset med hinanden uden hensyn til farven, idet man først og fremmest tænkte på at forbedre typen, og efterhånden blev mange af dem dårlige i farven. De blå fik et brunligt skær og mistede deres fine, kolde kropsfarve. De brune blev urene i masken, og de lilla var vanskelige at skelne fra de blå etc. etc.

Tr. ch. Wolfgang's Sabrina of Queen's Canada. Ejer: Fru M. Buchner, Toronto.

Der har været talt meget om i de sidste år, at alt det krydseri ikke var godt for farven, og nogle opdrættere er begyndt at

arbejde med problemet for igen at nå frem til den fine, rene farve. Der er dog, som altid i den slags tilfælde, en lang og trang vej at gå, for det er meget hurtigere at ødelægge end at opbygge.

I Sverige har man forsøgt at løse problemet på en besynderlig måde. Man har forbudt de to nye farver rødmaskede (skildpaddemaskede) og tabbymaskede. Disse katte kan hverken indregistreres eller udstilles i Sverige. Som grund hertil opgiver man, at man ikke ønsker endnu mere blandet ind i siameserne! Det er jo næsten det samme, som hvis man går hen og tæver mekanikeren, fordi man ikke kan lide bageren. (Måske er mekanikeren mindre, og derfor lettere at klare).

Jeg har prøvet at få nogle udtalelser hjem fra England om problemet, især om de ny farver. Her har man jo arbejdet med dem i flere år, end vi har, og må have mere erfaring. Den kendte dommer og opdrætter af tabbymaskede siamesere, Mrs. Nancy Hardy, skriver som svar på mit spørgsmål om, hvorvidt hun mener, at iblanding af tabbymaskede i de ensfarvede siamesere vil ødelægge farven på de ensfarvede: »Nej, krydsninger med tabbymaskede siamesere ødelægger ikke farven på de ensfarvede – overhovedet ikke. De vil overhovedet ikke få striber eller ringe på halen. Hvis de har, vil det være tabbymaskede killinger. Jeg har erfaret, at krydsninger med tabbymaskede forbedrer typen og helbredstilstanden på alle siamesere. En af mine venner, Mrs. Hunt, har en af mine tabbymaskede, hvis far var en rødmasket, og hun har fået et dejligt kuld på 7 efter en rødmasket han. Der er 2 rødmaskede hanner, 3 tabbymaskede, en brunmasket og en skildpaddemasket.

Den kendte genetiker, Roy Robinson, som specielt har studeret arvelighed hos katte og har skrevet flere bøger om emnet, skriver som svar på mine spørgsmål:

(fortsat side 19)

**Goddag
jeg
hedder
Didde**

og er en burmakat på 5 måneder. Jeg vil gerne fortælle jer om mit første møde med den mand, jeg en gang skal giftes med. I kan tro, han er en flot fyr. Jeg havde gået en hel uge og fortalt min mor, at nu var det vist på tide, at jeg blev gift og fik børn, men hun var ved at besvime og råbte op om, at jeg selv kun var et barn og aldeles ikke kunne blive gift før jeg var et år, selv om det visse steder var moderne med teen-age-ægteskaber, og at jeg skulle lade være med at skabe mig og rive hendes gardiner itu og i stedet prøve på at opføre mig som en anstændig kat. Ellers kunne jeg blive fri for i det hele taget at blive gift, og forresten kunne jeg også blive fri for at komme på udstilling i Sverige den følgende week-end. Det sidste var nu lidt trist, for jeg elsker udstillinger. Der kommer så mange folk og beundrer én, og man kan så dejligt drille dem og sætte sig bag gardinerne og grine ad dem, når man ikke længere gider bide dem i fingrene. Nå, og så var der også det, at jeg havde hørt, mor i telefonen havde snakket om, der skulle en flot burmahan med, som hedder »Soya«, og at vi skulle følges ad i bilen. Jeg skyndte mig også at sige til damen i telefonen, at det syntes jeg var en mægtig idé, men min mor, som tror, hun er den eneste, der har ret til at tale i telefon her i huset, viftede mig væk og sagde, at jeg ikke skulle blande mig i voksne folks samtaler, og i det hele taget lade være med at afbryde hende. Ih, hvor blev jeg sur, så jeg gik ind

under sofaen, og der blev jeg til hun tiggede og bad mig komme ud igen.

Nå, så oprandt dagen, og jeg var så glad, at jeg sprang rundt og hvæssede kløer i sofaerne og bed i min mors strømper. Nu havde hun jo altså købt billet til færgen og var klar til at tage af sted, så jeg mente nok, det kunne gå an at drille hende lidt, nu jeg havde holdt mig i skindet et par dage. – Men hvor blev hun sur, og så satte hun mig i min transportkasse og lod som om hun ikke hørte mig, da jeg råbte til hende, at det kun var for sjov, og at hun vel nok kunne tage en spøg. I kan også tro, jeg sagde det til min far, da han kom hjem, og I kan tro, jeg grinede af min mor, da far tog mig ud af kassen, så jeg kunne sidde og hygge mig med ham i hans stol. Det blev nu ikke til meget hyggeri, for pludselig kom bilen, og vi skulle af sted. Da jeg kom ind i bilen, råbte »Soya« »dav« til mig, og jeg råbte »dav« til ham igen. Det blev vi ved med, til de andre sagde, at nu skulle vi holde op, ellers fik de dårlige nerver. Egentlig havde jeg regnet med, at »Soya« og jeg skulle have siddet i samme transportkasse og hygget os, men forældre tror jo altid det værste om én, så det viste sig, at det skulle vi altså ikke.

På udstillingen blev »Soya« og jeg placeret så rart, at vi kunne sidde og kigge på hinanden, og »Soya« sad og sang så pænt for mig hele tiden. Der var også en svensk burmapige, og I kan tro, hun var jaloux. Hun prøvede hele tiden på at afbryde »Soya«s og min samtale, men så »lånte jeg hende også øjne« og hvæssede til hende, at hun bare kunne holde sine kløer for sig selv, for jeg havde med mine egne ører hørt min mor spørge »Soyas« far, om »Soya« og jeg ikke kunne blive gift, når jeg var gammel nok, og det havde han sagt ja til. Hun skulede også ondt efter os, da vi forlod udstillingen sammen søndag aften, men jeg var da ligeglad.

Nu er jeg holdt op med at plage min mor om at blive gift allerede nu, for hun har lovet mig, at hvis alt går vel, må jeg blive »Soya«s kone til sommer, og det kan I rigtignok tro, jeg glæder mig til.

DANKAT

Ny bestyrelse:

Formand: Per Hilfling-Olesen,
Landsebakken 23, 2840 Holte.
Tlf. (01) 42 02 25.

Næstfmd.: Helge Rasmussen,
Islevgårds Allé 23,
2700 Brønshøj.
Tlf. (01) 91 20 15.

Sekretær: Ursula Sejsbo,
Sonatevej 10, 2730 Herlev.
Tlf. (01) 94 17 84.

Kasserer: Jørgen Reinelt,
Krostræde 5, 2770 Kastrup.

Hans Bertelsen-Møller,
Tuxensvej 1A, 2700 Brønshøj.
Giro 6 37 74.

Eva Hilfling-Olesen,
Landsebakken 23, 2840 Holte.
Tlf. (01) 42 02 25.

Kurt Sejsbo,
Sonatevej 10, 2730 Herlev.
Tlf. (01) 94 17 84.

Heli Fløjgård,
Bakkeoftoen 23, 2760 Maaløv.
Tlf. (01) 97 58 08.

Abyssinieren

100 år

Nutildags kan man ikke besøge en katteudstilling uden at finde abyssiniere dér. Der findes sikkert ikke en katteven, som ikke har truffet nogle af disse fascinerende dyr. Abyssinieren er blevet en populær race. Den har sine fanatiske tilhængere og sine kritikere, men der er vist ingen, der ikke synes om den. Den sættes meget højt og anses for at være en hellig kat, og racen er tæt knyttet til legenden om den ægyptiske gudekat, således at det næsten anses som helligrøde at gøre den fortræd. Faraernes tilbedte miniaturløve eller de engelske havnekvarterers omstrefjende katte var måske dens forfader. – Dette spørgsmål kan vi næppe besvare i dag, men vi, som ejer disse specielle dyr, har tabt vore hjerter til dem for altid.

I år passerer abyssinierne en vigtig milepæl: For et århundrede siden kom nogle afrikanske katte til England. Hjemvendte soldater fra kolonierne medbragte disse som souvenir, og i tilknytning hertil har vi det første spor med hensyn til racens navn, abyssinier. Fra disse førte oprindelige abyssinske katte og til vore dages udstillingsdyr er der en meget lang og trang vej, og på denne er til tider alle spor tilsandede. Vi har ingen direkte bevis for, at den omtalte Zulu, som skulle have været den første kat, der blev importeret fra Etiopien, i virkeligheden er en af stammødrene til vore abyssiniere. Den oprindelige stamme kan være helt uddød eller i bedste fald have opløst sig i den store engelske huskatteskare. Hvis dette sidstnævnte skete, da må deres anlæg findes (modificeret), slumrende og evt., forandret, hvilket kan være vigtigt, når man diskuterer racens rekonstruktion. Navnet overlevede, og dette forbandtes med et specielt udseende. I de ældste udstillingskataloger og protokoller er beskrivelserne dog meget uklare. Ind imellem tales der om en helt brun kat. Man kan altså slet ikke være sikker på, at den kat man for 80–90 år siden anså for at være en abyssinier ligner den, vi har i dag. Der findes optegnelser om, at der blandt de allerførste abyssiniere endog forekom røde, og dette er en vigtig iagttagelse. Disse første katte holdtes desværre for sig selv, og ingen tænkte på at sikre deres fremtid gennem avl indenfor en sluttet stamme. At de blandede sig med omgivelserne og var dygtige rottefængere findes nedskrevet.

Efterhånden som man forsøgte at organisere opdræt og udstillinger af katte, genfinder vi abyssinieren på disse første udstillinger, men om deres afstamning ved vi intet. Forbilledet og den senere standards mål var dog en kat med elegante linjer og den velkendte tickede pels. Der er forskellige meninger om, hvordan man kom frem til denne farve og dette mønster. Såvel blandt genetikere som blandt racekattfolk findes der autoriteter, der mener, at vore dages abyssiniere nedstammer fra sribede huskatte, og at udvælgelse og avl med henblik på fjernelse og udjævning af tegningerne førte frem til tickede katte. Forskellen i typen kan også forklares. Blandt de engelske huskatte (og også blandt katte i andre lande) findes mange repræsentanter for den højbenede, lettere form, og gennem konsekvent udvælgelse kan man udspalte en forfining af denne type. Som modpol til disse teorier findes der andre, som forfægter at vore abyssiniere nedstammer fra de oprindelige importerede, selv om racen selvfølgelig har iblanding af gamle engelske huskatte.

Genetikens repræsentanter siger, at anlæg-

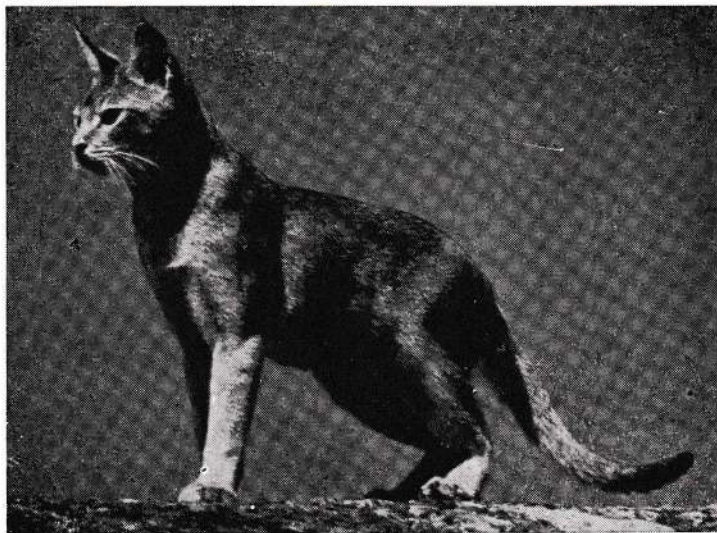
get som findes hos abyssinierne må være kommet et eller andet sted fra, og disse anlæg kan spores tilbage og give os nogle fingerpeg om, hvor vi skal søge abyssinieracens forfædre. Små detaljer – rigtigt indsat i sammenhængen – kan danne puslebrikker, dog uden at man kan gøre sig håb om, at de kan afsløre hele billedet på én gang. Erfaringen med at tilpasse efter et bestemt forbillede er i praksis velkendt og gennemprøvet ved f.eks. »restaureringen« af uroksen og den europæiske vildhest.

I fortsættelsen vil jeg i nogle afsnit komme ind på studier af abyssinierne, fortrinsvis de, der forekommer i Sverige. Dette skal være for at fejre abyssinier-jubilæet.

Nogle synspunkter til diskussion om racens nedstamning

Lad os først se på påstanden om, at abyssinieren stammer fra de gråstribede engelske huskatte, og er fremkommet gennem målbevidst avl og udvælgelse. – Intet fremmed indslag (afrikansk) har spillet ind ved racens fremkomst.

Dette synspunkt forudsætter, at anlægget

Nigella Constantin – stamfader til den svenske abyssinier-linje.

for ticking uden striber findes »færdigt« hos huskattene. Eksperimentparringer viser et modsigende resultat. I dag opfattes det således, at anlægget for ticking ligger i samme anlægsbærende enhed som anlægget for tabby, respektive tigret mønster. Det vil sige, at disse tre former er alternativer – modifikationer inden for »agouti«-egenskaben (agouti = vildtfarvet og mønster). Det er altså samme anlæg i tre forskellige (efter en del forskere fire) former. Af disse er den finstribede type, som jævnføres med abyssinier-tickingen, det klart dominante, medens den almindelige tigrede (den europæiske vildtform) er relativt vigende i forhold til den første, og til slut er tabbyen vigende overfor begge de øvrige. Med andre ord: Der findes gode muligheder for, at et tabby anlæg kan holde sig skjult gennem flere generationer, men næppe abyssiniertickingen.

Tegn, som tyder på slægtskab mellem abyssiniertickingen og tigret resp. tabby mønster, finder vi på abyssiniernes hoved, hale, ryg og ben i form af de velkendte mærker (af hvilke en del ikke er ønskværdige). Hvis man forudsætter, at der findes anlæg hos de almindelige engelske huskatter for pelsfarve og ticking af abyssiniertype, skulle man logisk kunne forvente, at noget sådant spondant skulle fremkomme i tilfældige parringer, i hvert tilfælde i en lille procentdel – hvilket dog, så vidt jeg ved, aldrig er sket. (Uden at en abyssinier har været iblandet). Samme sag set fra et andet synspunkt: hvis abyssinierne stammer fra tabby og tigrede europæiske huskatter, da er det rimeligt at vente, at tabby/tigret anlæg skal findes bevaret i abyssinierstammen på grund af sin recessive karakter, og det burde komme til udtryk nu og da. Det sker dog ikke. Som jævnførelse kan nævnes den røde variant af abys. Røde unger er blevet født nu og da i abyskuldene, men disse betragtedes som uønskede og aflivedes tidligt – helst inden nogen fik nys om sagen (jfr. hvide killinger hos russian blue). Man har med overlæg avlet henimod de vildtfarvede, men trods dette er det recessive anlæg ikke forsvundet.

Vi kan altså drage den konklusion, at tabby og tigret anlæg tydeligvis ikke findes hos abyssinierne, og sandsynligvis har den heller aldrig været der.

En anden af genetikens regler siger, at individets udvikling er en kort repetition af racens udvikling. Dette kan illustreres med utallige almindelig kendte eksempler. Hos ungdyr ser vi ofte farver, tegninger og pelsstruktur, som peger mod sådanne former, som engang i tiden har været almindelig hos de voksne i racen. Det er meget interessant at betragte abyssinierkillinger under denne synsvinkel. De har ikke det for tabby og tigrede katte typiske mønster, men er tofarvede med ensfarvet mørk ryg og lys bugside, medens de rigtige tabby og tigrede killinger har det helt klart lige fra begyndelsen. Abyssinierkillingeres striber på ben og pletter på bug optræder først senere, når tickingens første spor begynder at kunne ses på siderne. På intet stadium af farvens og mønstrets udvikling ser vi tabbymønster hos abyssinieren, end ikke i uudviklet form på kroppens sider, hvor det ellers har sin sædvanlige plads.

Som afslutning på dette indlæg i farvediskussionen vil jeg minde om, at der findes (og fandtes) tickede katte netop i Etiopien. Det ville være et meget interessant eksperiment at sende en »katteekspert« til Etiopien for at gøre nogle studier i marken.

Næste påstand: Ikke miljøbundne egenskaber (psykiske egenskaber) arves i lighed med de fysiske. Inden for rammerne af dette spørgsmål finder vi et særpræg hos abyssinierne, som er værd at begrunde: deres forkærlighed for at lege med vand. Fænomenet som sådan har været kendt meget længe og bliver omtalt i de fleste kattebøger. Vi har prøvet selv at undersøge det nærmere og har derved fundet ud af, at unge abyssinier, specielt hanner op til $\frac{1}{2}$ -1 års alderen, går gerne, ofte og helt frivilligt i vand, hvis de kan nå bunden og føler sig sikre (ikke forstyrrede af omgivelserne), samt temperaturen ikke er uacceptabel for dem. F. eks. gik en ung han og vadede omkring i badekarret ved

*Int. ch. Guldvingens Musse.
Ejer: fru E. Fransson, Sverige.*

flere lejligheder i optappet vand. Engang var vandet endog så dybt, at kun hovedet og ryggens midte var over vandet. Med flere abyssinierkillinger har vi haft den stadige bekymring, at de med vilje væltede deres vandskåle og så i timevis morede sig med at pjaske og lege med det udstømmede vand. Et andet eksempel: En 2 år gammel abyssinierhun er ude i det fri ved en sø og går på stranden med mor. I en båd nærmer far sig og råber til katten. Da båden er 4-5 meter fra stranden vader katten ud og går så

dybt, at hele maven kommer i vand, for at hoppe op i båden, da den glider imod hende.

For at undersøge nærmere, om det drejer sig om en arvelig adfærd eller et tillært mønster, har vi ladet en europé vokse op i et abyssinierkuld, adopteret af abyssinierhunden i meget spæd alder. Til trods for helt identiske miljøforhold viste européen aldrig disse »våde« tendenser, tværtimod har han hele tiden opført sig som en »normal kat« med tilbørlig respekt for vand. Samtidig var hans kuldbroder den værste bader med spadsereture i badekarret og floder på gulvet fra vandskåle. Eksperimentet varede et år. Man må ikke sammenligne denne draging mod vand med nogle kattes trang til at lege med vanddråber fra dryppende vandhaner ell. lign. Det er her bevægelsen, der fascinerer katten, og ikke vandet.

Uden på nogen måde at rejse krav om, at disse observationer skal regnes som bevis for abyssinierens afrikanske nedstamning, vil jeg erindre om, at der på egyptiske vægmalier findes katte i jagtsener, agerende vandapportører ved søfuglejagt.

For at slå bro over kløften mellem de to forskellige teorier om abyssinierracens nedstamning, kan man gå på en kompromisvej, som heller ikke lyder helt utrolig. Ved racens konsolidering i 20'erne og 30'erne kan man som udgangspunkt have valgt de katte, der var efterkommere efter de første abyssiniere. Hos disse har man måske kunnet finde både farven og tickingen, og det gjaldt så bare om at rense de anlæg ud, der var kommet til ved udkrydsning med europé. Arv fra sådanne formentlige iblandinger findes stadig og bereder opdrætterne megen bekymring, f. eks. de hvide pletter. Om man accepterer denne forklaring, må man formode, at de tidlige opdrættere har gjort et lignende restaureringsarbejde, som det der har fundet sted ved genopbygningen af mange halvt uddøde hunderacer, og dette arbejde er lykkedes så godt for dem, at der er grund til at hædre og højagte dem.

fortsættes i næste nr.

Manden, der ikke kunne fordrage katte

»Åh, far, må jeg ikke få en kattekillling?« plagede vor lille datter for tyve år siden. »Jeg ved, hvor jeg kan få én ganske gratis, og hvis den ikke får et hjem, skal den aflives,« fortsatte hun, medens hun bedende kiggede op på sin far. »Nej,« svarede min mand bestemt. »Jeg kan ikke døje katte. De er sådan no'en snavsede, mjavende kreaturer. Glem det!« Vor datter var selvfølgelig ikke i stand til »at glemme«, især da ikke, da jeg også var begyndt at få lyst til at have en kat, så nu var vi altså to imod én. Et par dage efter havde vi fået killingen anbragt i en rød indkøbstataske. Den kunne smelte et hjerte af sten, som den sad der og tittede op af taskens kant. Farmand kunne da heller ikke stå for den, så den fik lov at blive.

PIPPIN, som killingen kom til at hedde, voksede op og blev til en flot tabbyhankat. Da vi ikke havde nogen erfaring med katte, lod vi ham ikke sterilisere. Resultatet var da, at han blev en hel Casanova i det lokale katekongerige. Han var væk i dagevis uden at lade høre fra sig. Vi ledte efter ham og spurgte alle og enhver, om de havde set ham, alt imens vi frygtede det værste. Måske var han blevet kørt over eller kattetøve havde fanget ham og brugt hans vidunderlige lange hale til en Davy Crockett hue.

Men nej, som en falsk mønt dukkede han altid op igen. Meget ofte medtaget og træt efter sine amorøse eventyr. Velbeholden hjemme som den fortabte søn, valgte han den bedste stol til at slappe af og slikke sine sår i. Han var indblandet i mange kampe for at vinde sin dames gunst. Han kom tilbage med vældige skrammer og forrevne ører, men hvem var det, der så forkælede ham? – Jo, såmænd min »kattehadende« mand. Det kloge dyr havde banet sig vejen til hans hjerte og havde ham fuldstændig i »sin hule pote«.

I 13 år gav PIPPIN os sin kærlighed og hengivenhed, selv om han var selvstændig til

tider. Det var dog alligevel som at miste et af familiens medlemmer, da han døde. Han var en ganske almindelig gårdkat, men vi husker ham med stolthed. Ligesom alle, der har haft et kæledyr og mistet det, var vi også ude af os selv af længsel og savn og spekulerede på, om vi kunne holde til dette endnu en gang, hvis vi fik en ny kat. Dette spørgsmål blev besvaret af min mand. »Det er rædselsfuldt at stå op om morgenen nu,« sagde han med et suk til mig en morgen. »Ingen glad og tilfreds spindende kat, som gnider sig op ad ens ben. Det er ikke noget rigtigt hjem uden en kat, når vi har haft PIPPIN så længe.« – Det afgjorde sagen. Den erstatning, vi kunne få, var trods alt bedre end at blive ved med at være triste og sørge over PIPPIN's død.

Nu var vor datter imidlertid blevet en gift kone med sit eget hjem og havde helt mistet forbindelsen med de mennesker, som havde foræret os PIPPIN. Ikke ét af de mennesker, vi kom sammen med eller kendte, havde på det tidspunkt en killling, så hvad skulle vi gøre? Vi havde hørt om »Kattenes Værn«. Det var det lokale hjem for omstrejfende katte. Næste dag gik jeg så derhen.

Hvilken opgave, sagde jeg til mig selv, da jeg stod i et værelse fuldt af bure. I hvert bur var der en bortløben eller forladt kat. Der var alle arter og farver. Sorte, hvide, brogede og tabby. Alle meget indtagende. Jeg følte mig hjerteløs, da jeg havde inspiceret dem alle og ikke fundet, hvad jeg søgte. Jeg ville nemlig gerne have en lille tabby killling med lidt perser i, og her var kun voksne katte. Jeg fortalte dem allesammen, at jeg ville ønske, jeg kunne finde et hjem til dem, fordi jeg vidste, at de inden længe var dømt til at give plads for det bestandig stigende antal indsamlede katte, som blev bragt ind hver dag. Da jeg skulle til at gå, fandt jeg alligevel, hvad jeg søgte. Jeg fik øje på en lille blød pelsbylt af grå og hvide striber med en pragtfuld børste af en hale.

Jeg var fuldstændig tabt, og jeg skyndte mig hjem med min lille killing, som fuldstændig lignede en af dem, der var fotograferet på låget af chokoladeæsker. Det var en lille hankilling, og nu vidste vi jo efterhånden alt om aktive hankattes kærlighedsliv, så vi besluttede at lade ham her få den lille operation. BAMBI blev en hengiven kat, og han vidste ikke noget bedre end at snige sig ned mellem os i sengen og lave pelskrave af sig selv om min mands hals. Hans »motor«, som vi kaldte hans høje, veltilfredse spinden, gik, og det var hans måde at vise os, hvor lykkelig og tilfreds han var.

Vort hus er omgivet af adskillige høje træer og buske, og han klatrede op i dem som et vævert egn. Han elskede haven, og han legede skjul ud og ind af buskene. Han var nu seks måneder gammel og fuld af energi og gale streger, men altid i nærheden, indtil en skæbnesvanger morgen, da tragedien ramte.

Som regel sov han i sin lille kurv ved komfuret hver nat, og han blev lukket ud en

tur hver morgen før morgenmaden for sædvanligvis at vende ret hurtigt tilbage til sin morgenmad. Men denne morgen vendte han ikke tilbage. Hans nysgerrighed var løbet af med ham. Da han ville udforske det smalle stykke langs huset ud mod vejen, et dristigt foretagende, var han faldet ned fra den høje havemur og ud på vejen. Da han jo ikke var vant til trafik, blev han helt forvirret og løb rundt ude på vejen. Da kom der en bilist på vej til arbejde, og før han kunne nå at bremse, var BAMBI kørt over og dræbt på stedet. Det var ikke til at fatte. Der stod en lille skål mad, der stadig ventede, men som aldrig ville blive spist af denne kræsne, pelsklædte mund. Legetøjsmusen lå under bordet. Han havde for kort tid siden jagtet den hen ad gulvet. En lille kurv med en lille pude, der stadig var varm efter den løve krop, der nu var kold for stedse. Så kort var hans liv og så kær var han stadig i vore hjerter. Vi måtte erkende det. Han var død og ville aldrig mere vende tilbage.

(fortsat side 19)

Nyhed!

Endelig et
vitaminpræparat
for katten

PROCAT

Fås på apotek, hos sports- og lædervarehandlere samt stormagasiner

DOSERING:

1-2 piller daglig.

Ved særlig ensidig kost
(torskefiletspisere)
gives 3 piller daglig.

Generalagentur: Farm. Lab. FERRING A/S,
København
Producent: FERRING AB, Malmö

CHINCHILLA

og kamé perserkillinger
specielt blidt temperament

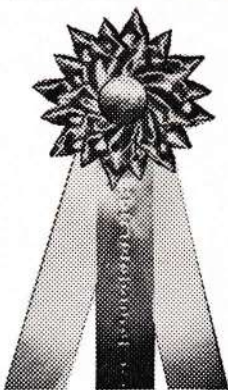
Til avlstjeneste:

Int. ch. Peter af Øresundshøj

Eva Hifling-Olesen

Lansebakken 23, Holte

Tif. Holte (01) 42 02 25

Kokarder og vinderbånd

100 forskellige modeller -
mange fine farver -
guld, sølv eller skinnende farvetryk.

Forlang gratis katalog.

Thehøj Guldtryk

9550 Mariager . Tif. (08) 58 31 15

Lystrup Dyrepension

Hunde - Katte

Dagligt dyrlægetilsyn

Lindstrøm

Elstedvej 41

Elsted pr. Lystrup

Tif. (06) 22 19 51

Blåmasket Siameser, han

Thai Li Duke

- til avlstjeneste

Svensk import - 2 x CAC

Killinger lejlighedsvis

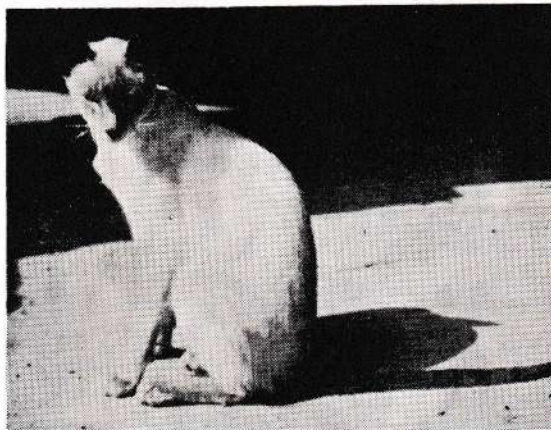
til salg.

Søren Bonde,

Veddumgård

Veddum pr. Hadsund

Tif. (08) 58 51 54

Bellariva

3 dejlige blåmaskede hankillinger efter
Thai Li Duke og Topsy af Kongevejen
sælges.

MEGET LOVENDE - VELEGNET TIL AVL

Inger og Bent Pedersen,

Bredgade 25, II, Herning

Tif. (07) 12 35 13

Kattebid

Mod rifter og bid efter katte:

FUCIDIN salve er et godt og effektivt
middel til at undgå betændelse.

Til avlstjeneste

Brunmasket siamhan
CAO AF WELLINGTON

Blåmasket siam-han
MICKIE AF DONOVAN

Anna og Aksel Danielsen
Essiggård, Essig pr. 8410 Rønde
tlf. (06) 36 70 33

Creme perser
STRAUSS OF GREAT YARMOUTH

Bente og Niels Christensen
Jagtvej 207¹ th., København Ø
tlf. (01) 29 26 60

Brun burmahan
ch. **SAMMY VON BERG**

Grethe og Helmuth Jensen
Hostrupvej 28, Kolding,
tlf. (055) 2 46 51

Silvertabby med grønne øjne
INT CH. SILVER KING AF ØRESUNDSHØJ

Liz Reineld
Krostræde 5, Kastrup

RICOS RINGO, blå
SABINETTES QUICK, hvid
EBBENY'S PETER A VERVILLE, sort
JIM VON SONNIK, creme
HECTOR AF PERSIA, creme

Metha Andreassen
Forgaden 13, Nokken, København S
Tlf. Su. 2659

INT. CH. PLAYBOY AF BIRKEBO
Rød perser

Thora Busch
Dyblandsvangen 20, 2700 Brønshøj,
tlf. (01) 60 04 22

Brun abyssinierhan
DORMET PRI JEN MINUS
2 x CAC

Astrid Beck, Keldstrup
4200 Slagelse
tlf. (03 - 549) Keldstrup 34

Brunmasket siamhan
KLAUS AF ELRIS
Elis Eriksen
Riis Søndermark, Gedved pr. 8700 Horsens

Brun burmahan
CHE ARAKAN SAYRO
Grethe og Helmuth Jensen
Hostrupsvej 28, 6000 Kolding
tlf. (05) 52 46 51

Sort perser
Ch. LYKKEGARDENS ARAMIS

Britta Husted
Laarup pr. 4293 Dianalund
Tlf. (03 - 560) Kongsted 81

Opdrættere

Stamnavn **VON BERG**
Burma-opdræt, killinger til salg.

Grethe og Helmuth Jensen
Hostrupvej 28, Kolding,
tlf. (055) 2 46 51

Stamnavn **ESSIGGARD**
Opdræt af brune-, blå- og
chokolademaskede siamesere.

Aksel og Anna Danielsen
Essiggård, Essig pr. 8410 Rønde
tlf. (06) 36 70 33

Stamnavn **BIRKELUND**
Opdrætter af brunmaskede siamesere

Edith Jensen
Peblinge Dosserring 28, 2200 København N
tlf. (01) 39 57 73

DORMET
Røde og brune abyssiniere

Ursula Sejsbo,
Sonatevej 10, 2730 Herlev,
tlf. (01) 94 17 84

Stamnavn **HAMILTON**
Opdræt af brunmaskede siamesere
samt rød- og skildpaddemaskede

Connie Grøn
Peblinge Dosserring 28
2200 København N
tlf. (01) 39 85 30

Udvælgelses-index

- et afsnit af M. I. Biol. Roy Robinson's bog Genetics for Cat Breeders, der udkommer 1970 fra Pergamin Press forlag.
- Eftertryk ikke tilladt.

Udvælgelse blandt avlsmateriale kan have et forbavsende antal former. Imidlertid har de alle et og samme formål for øje, nemlig forbedring af den almindelige kvalitet i materialet. Det er metoderne ved udvælgelsen, der varierer, og det er her, en opdrætters dygtighed vil komme på prøve, når han skal vælge mellem de forskellige måder og få disse til at passe med andre faktorer, der skal tages hensyn til. De fleste ved, hvad udvælgelse vil sige, men har måske kun en vag idé om de måder, der kan bringes i anvendelse.

En vigtig faktor i udvælgelsen er dens in-

intensitet. Det er ikke altid let at fastsætte udvælgelsesgraden for alle træk, men en meget brugbar målestok er det at beregne forholdet mellem killinger, man har opdrættet, og dem, man har beholdt til videre opdræt. F. eks.: et antal kuld efter én han og fire hunner kan bestå af 16 killinger, hvoraf man har besluttet at beholde 2 hunner til erstatning for to af mødrene. Dette repræsenterer en udvælgelsesintensitet på $2/16$ eller 6 pct. Hvis man imidlertid forestiller sig, at endnu 16 killinger bliver født efter de samme forældre, så der nu er 32 killinger i alt, så ville udvælgelsen af de to bedste hunner nu repræsentere 3 pct. intensitet. Det er meget ønskværdigt at have så mange killinger som muligt at vælge og vrage imellem, da den fremgang, man opnår ved udvælgelse i mange tilfælde afhæn-

Stamnavn AF HAMMERSHOLT

Blå, blåcreme, smoke, creme, sort, hvid, skildpadde og colourpoint PERSEROPDRÆT og Den hellige Birma.

*

Killinger til salg

Metha Andreassen

Forgaden 13 - Nokken - 2300 København S
tlf. Su. 2659

CYRENAICA

Blå - creme - blåcreme.

Killinger lejlighedsvis til salg.

Bente og Niels Christensen, Jagtvej 207¹ th., København Ø, tlf. (01) 29 26 60

KATTEPENSION

Omhyggelig pleje
løbegårde

Aksel Danielsen
Essiggård, Essig pr. 8410 Rønde
Tlf. (06) 36 70 33

ger af intensiteten. Det er sund sans, men bliver ofte overset, når andre (uvedkommende) faktorer må tages i betragtning, så som udgiften til mad og husrum.

Den simpleste form for udvælgelse er den, der kun er rettet mod en enkelt ting, og som er baseret næsten udelukkende på udseende. Der er dog nogle grundregler, der må følges uanset hvilken forædling, det drejer sig om. For det første må dyret være sundt, hvilket vil kunne ses af vækst, ingen sygdomstegn og livlig adfærd. Hvis det drejer sig om en han, må han ikke være mono- eller chypochid., han skal vise livlig interesse for en hun i løbetid og være ihærdig til at parre. Han skal også have en høj frugtbarhedsprocent. Drejer det sig om en hun, skal hun komme i

løbetid regelmæssig, have let ved at føde, få normale og sunde killinger i et pænt gennemsnitstal og være i stand til at passe dem uden hjælp. Nogle af de ovennævnte punkter kan først konstateres, efter at dyret er blevet prøvet, hvilket betyder, at visse dele af udvælgelsesprocessen må udsættes.

Formeringsprocessen er så vigtig, at det måske kan synes overflødigt at nævne emnet. Desværre er det dog sådan, at netop dette ofte glemmes, når man udvælger med henblik på forbedring af det ene eller det andet træk. Det er næppe god politik at opdrætte en ypperlig linje, blot for at finde ud af, at den er ringeagtet enten på grund af dårligt helbred eller dårlig forplantningsevne. *(fortsættes i næste nr.)*

STAMNAVN

TAMIKO

Opdræt af Coulourpoints
katten med det blide temperament.

Til avlsteneste
Int. ch. **BRIARRY ZORAB**

JANE OG KURT PETERSEN

MØDDEBROVEJ 11
SOLBJERG PR. 8000 ÅRHUS C
TLF. (06 - 18 21 11) 507

Katte, hunde og fugle

modtages i pension.

DYRLÆGEGAARDEN

Raasted pr. Bjerregrov
(Hovedvej 10 mell. Randers og Hobro)
Telefon (06 - 42 26 77) Raasted 99

FELIX

Udgives af
Vestsvensk Katteklub,
Göteborg
Adresse: Bergvägen 27, Sävedalen

Fornemt billedmateriale og interessante
artikler i hvert nummer.

Helårsabonnement 8 svenske kr.
Årets samtlige numre tilsendes.

Nu er det her!

Catlitteret som ikke smitter af

Stærkt absorberende, og hygiejnisk

CATSORB

Ideelt til såvel katterier som lejligheder *

Let at anvende - økonomisk - lugtfri

Nærmeste forhandler anvises

Herskind & Wulff's Eftf. A/S
Hellerupvej 67 - 2900 Hellerup
Tlf. (01 - 43) Helrup 2304 - 3533

Kurt Petersen
Møddebrovej 11, Solbjerg
8000 Århus C - Tlf. (06 - 18 21 11)
Solbjerg 507

Pension

FOR

**KATTE
HUNDE
FUGLE**

Århus Dyrepension

Viaduktvej, Viby

Telefon Århus 14 77 88

Stamnavn Verville

Opdræt af skildpadde og hvid - blå skildpadde og hvid perser samt bi-colour.
Til avlstjeneste:

Rødtabby **ch. Picon af Verville** samt blå og hvid **Senoritas Curtis**.

Vera Lang, Fangelshave 2, 6430 Nordborg, tlf. (044) 5 00 98

Problemer... fortsat fra side 6

»Der er ingen tvivl om, at problemerne med siameserfarverne skyldes, at opdrætterne har negligeret farven til fordel for typen. Hvis der har været foretaget mange krydsninger imellem farverne, kan dette også være at dadle, fordi dette kræver en højere erfaring og påpasselighed hos opdrætterne.

Personlig er jeg ikke tilhænger af at forbyde krydsninger mellem farverne. Det straffer de opdrættere, der har tilstrækkelig erfaring og kendskab til at foretage heldige krydsninger. På den anden side må det påpeges, at krydsninger mellem farverne ikke bør foretages, hvis man ikke har et bestemt formål hermed for øje, og opdrættere, der gør dette, må være indstillet på en kraftig sortering.

Men grundproblemet er sandsynligvis mangel på opmærksomhed med hensyn til farven. Hvis typen gennem en årrække er blevet holdt for meget i højsædet, har farven kunnet forringes, før folk rigtig er blevet opmærksomme på det. Nu kan det blive en lang proces at frembringe en forbedring. Som De sandsynligvis ved, er det langt vanskeligere at forbedre to eller flere egenskaber på samme tid end bare én. Dette betyder i praksis, at én vil arbejde sig fremad og andre sakke bagud.

Den bedste avlsmetode er at anvende et udvælgelsesindex. Metoden er lidt mere indviklet end den almindelige udvælgelsesmetode (uden index), men opdrættere, der anvender den, vil i det lange løb opnå bedre resultater.

I min nye bog om parrings-systemer, som vil udkomme sidst på året, har jeg i detaljer beskrevet, hvordan man skal lave et udvælgelses-index og dets brug i opdrættet.

Med hensyn til krydsninger rødmaskede/brunmaskede og tabbymaskede/brunmaskede, vil jeg ikke forvente, at de brunmaskede killinger fra sådanne kuld vil være påvirket af de røde eller tabby forældre. Selvfølgelig kan der ved krydsninger med ukendte forældre gøre sig særlige ting gældende, og hvis forældrene er af dårlig kvalitet, kan killingerne

selvfølgelig ikke blive excellente. Det har dog ikke noget med de pågældende farvekrydsninger at gøre, men er kun nævnt for at vise, at man ikke altid kan besvare sådanne spørgsmål med et klart og koncist svar.

Manden... fortsat fra side 13

Hjemsogt af sorgen endnu engang stod vi nu over for »at være eller ikke være« ejere af en anden kat. Svaret var enstemmigt. »Selvfølgelig skal vi have en anden kat.« Det ville sikkert også hjælpe os hurtigere over sorgen. Jeg kontaktede så igen »Kattenes Værn« men fik det svar, at de for tiden kun havde voksne katte. Så satte jeg en annonce i det lokale blad vedlagt voret telefonnummer. Inden længe kom der en mængde øreringninger, så det endte med, at vi tog ud på en gård i nærheden. De havde ringet, at de havde et kuld på 4 sribede killinger, men den ene var der vist lidt perser i.

Det var jo lige noget for os. Tænk, om vi kunne være heldige at få en killing, der lignede BAMBI. Da vi kom derud var de 4 små killinger ved at labbe mælk af en underkop. Den eneste langhårede stod der som en svane midt i en flok gæs. Hvor var han dog dejlig, og hvor lignede han BAMBI. – Jah, ham kunne vi da godt tage med os,« sagde bondekonen, »men hvad med hende her?« – og så pegede hun på den mest radmagre killing, jeg nogen sinde havde set. »Jeg tror ikke, der er nogen, som vil have hende,« tilføjede hun forventningsfuldt. »De andre er så yndige, så de skal nok blive afsat, men hende her bliver vi nok nødt til at aflive, for vi har så mange katte her på gården i forvejen.«

»Hva' med at tage dem begge to?« sagde min mand. Jeg kunne næsten ikke tro mine egne ører. Min mand, som engang ikke kunne fordrage katte, men han var åbenbart blevet omvendt, så det endte med, at vi drog af sted med begge killingerne. »De kan jo altid holde hinanden lidt med selskab,« sagde min mand. Hvad skulle de nu hedde? – De var så vidt forskellige. »De kunne f. eks. hedde WHISKY og SODA«, fore-

slog min mand, men det syntes vor lille søn ikke. Han syntes, den langhårede skulle hedde LILLEBROR efter han i fjernsynet. Så kunne den anden jo hedde INGRID, men det syntes jeg ikke var et navn at give en kat, så det endte med, at hun kom til at hedde LIZ. Selv om hun var en grim ælling, kunne hun jo godt vokse op og blive en smuk svane, ligesom i eventyret om den grimme ælling. Hendes lille krop var meget tynd, og pelsen var strid og stiv som hår på en kost. Et mere passende navn havde måske været STRIT, men efterhånden blev hendes tynde krop mere fast og rund, og pelsen blev så blød som mink. Det var ikke langt fra, hun stjal billedet helt fra LILLEBROR. Han var virkelig køn og flot, men han var en sær snegl. Af sind lignede han overhovedet ikke vores kære BAMBI. Han kunne ikke fordrage, man tog ham op, og hoppede straks ned og løb ind under tebordet, hvor han foretrak sit eget selskab. Jeg er sikker på, at LIZ var klog og forstod at drage fordel af LILLEBRORS lunefulde sind. Hun var sikkert klar over, at vi ved første øjekast var faldet totalt for LILLEBROR, så hun gjorde, hvad hun kunne for at vi skulle synes bedst om hende. Vi havde knapt fået sat os, før hun var oppe på skødet af os. De to killinger blev ikke gode legekammerater, som min mand havde håbet på. LILLEBROR var for reserveret til at ville lege med sin søster. De passede overhovedet ikke sammen. Vi kunne ikke fatte, hvordan vi sådan kunne have taget fejl, men vi havde fået lov til at komme igen med den ene, hvis det ikke kunne gå, så med tungt hjerte måtte vi tage tilbage til gården med LILLEBROR. Det var jo egentlig ham, vi fra starten havde regnet med skulle blive vores mis. Vi havde prøvet på at få ham ud af sin skal, men det var ikke lykkedes. Måske han havde længtes tilbage til gården. Det er ikke let at sige.

LIZ var nu familiens midtpunkt og totalt forkælet og spoleret. Hun var os til både glæde og ærgrelse med sin aktivitet, men heldigvis mest glæde. Nu var vi 3 i fami-

lien, og omkring bordet i køkkenet stod 4 stole, så LIZ tog det som en selvfølge, at den fjerde stol var hendes. Når jeg begyndte at klirre med porcelænet, når jeg dækkede bord, indtog hun sin plads. Hun elskede franske kartofler og chokoladepålæg, som var hun et lille barn. Hun kom hjem med store mus – ikke døde, men sprællevende. Hun smed dem på tæppet og gik så i gang med at lege med dem – meget imod min vilje. Når jeg kunne se mit snit til det, snupede jeg også musen og slap den ud. En dag ankom hun til min store rædsel med noget meget stort i munden. Det viste sig at være en harekilling, hun havde fanget.

Joh, hun var en kat fuld af gale streger, men også meget indtagende. Nu er hun efterhånden blevet 8 år og mere dejlig end nogensinde. Hun er blevet mere rolig og er begyndt at flirte meget stærkt med min mand. Hun render altid rundt i hælene på ham – men hvilken kvinde kan vel have en mere indtagende rivalinde ... ?

ADA's pension

for katte og hunde

Dyrene er under fast dyrlægetilsyn.
Depositum kr. 50,- ved afleveringen

Højvangsvej 15

VADSBY pr. SENGELOSE

Tlf. (01) 99 52 22 eller

Niels Ockens, tlf. 78 68 44

UDSTILLING PÅ FYN

Den 9. og 10. maj vil der blive udstilling igen i JYRAK, og denne gang på Fyn, hvor der ikke har været udstilling i omkring 10 år. Vi har lejet den dejlige Årup-Hal lidt uden for Odense til udstillingen, og da der kun er få kilometer til blomsterparken i Langesø, håber vi, at mange vil tage på en søndagsudflugt med hele familien og se på katte og blomster samtidig. De to svenske dommere, fru Eiwor Andersson, som er siameser-ekspert, og fru Gun Berg-Pettersson, som opdrætter chinchillakatte, har lovet at komme og dømme på udstillingen.

Det var kattens...

af Eric Gurney

Morsomme kattetegninger ... De bliver morsommere og morsommere, jo oftere man blader i dem.

Hans Hvass, Berlingske Aften.

Jeg kan ikke fordrage katte, men står måske for første gang i mit liv over for en omvendelse på dette punkt.

Henrik Bjelke, Aktuelt.

Det er lige en bog for katteelskere – som Mark Twain og Walter Scott, som De og jeg.

Lyngby-Taarbæk bladet.

Teksten er kort, og det har den ikke tabt ved, og tegningerne er aldeles fortræffelige og røber den allerdybeste mis-forståelse.

Foersom, Berlingske Tidende.

Det var kattens morsomt.

Jyllands-Posten.

Bogen vil mere enhver katteelsker og få enhver kattehader til at vrikke med knurhårene.

Vestkysten.

Det er kattens til sjov bog.

Møns Folkeblad.

... en af de skæggeste kattebøger, der er lavet i den sidste snes år.

Georg Kringelbach.

Undertegnede bestiller herved:

DET VAR KATTENS af Eric Gurney.

Kr. 19,85.

Navn:

Adresse:

Postnr.:

ERIK BECK FORLAG

Box 9

København – Søborg

Katteartikler er min hobby

Transport boxe

Kattekurve

Halsbånd – Seler

Madskåle – Liner

Kattesand

Gråt – tager al lugt

Rødt – Cat-Litter

Kattemad

EPROS – tørret kød

DONAKAT – MIRRI – HOLS

LUCKY

Kanin – Kylling – Kalkun – Laks

Vitaminer

Fellglanz – Bonefort – Procat

Kitzyme

ALT TIL KATTENS PLEJE

KIT * BAG

Jernbane Allé 60 . 2720 Vanløse

Tlf. 74 06 60

Postordrer besørges

Kattemaden med alle fordelene

Fås hos købmænd
og
dyrehandlere.

Kisser fiskemiddag er den moderne fuldkost til katte. Kisser indeholder alle de proteiner, vitaminer og mineraler Deres kat skal have hver dag. Og Deres kat vil elske Kisser på grund af den friske fiskesmag og den knasende sprøde konsistens.

Kisser giver også Dem en række fordele. Det er nemt at servere. De hælder blot Kisser ud i madskålen - så holder det sig frisk til sidste lækre mundfuld. Der er intet griseri, ingen opbevaring i køleskab. Kisser er DVN-deklareret. En pakke Kisser har en næringsværdi, der svarer til 6 almindelige dåser - og koster kun det halve. Glæd derfor allerede i dag Deres kat med en pakke Kisser fiskemiddag.